

[Socialministeren.]

artede. Det har heller ikke hidtil været dansk Lovgivnings Standpunkt, at man skulde have særlig Funktionærlovgivning; de skiftende Regeringer her i Landet har uanset Partifarve ikke gennemført en saadan Lovgivning, men staaet paa det Standpunkt, at Sociallovgivningen, særlig Socialforsikringen, ikke blot skulde gælde de egentlige Lønarbejdere, men ogsaa omfatte Medhjælpere og andre Personer, som havde under en vis Formue og Indtægt. Der er ganske vist paa enkelte Omraader gennemført en vis Særlovgivning, saaledes for Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere under 18 Aar, for Sømænd og udenlandske Arbejdere, beskæftigede her i Landet, men Motiveringen herfor har været en ganske særlig Trang. Det skal ikke bestrides, at der kan være Omraader, hvor der saavel for Arbejdere som for Medhjælpere kan være Trang til at underbygge den bestaaende Lovgivning. Love i den Retning er ogsaa vedtaget af Rigsdagen; jeg skal nævne Loven om privat Arbejdsanvisning og Loven om Tilsyn med Pensionskasser.

Gaar man nu over til at se nærmere paa det foreliggende Lovforslag, støder det straks Øjet, at Loven omfatter en Del Beskæftigelsesforhold, for hvilke der allerede er givet Regler i andre Love, først og fremmest Medhjælperloven, jfr. Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 6. Maj 1921. Der bliver herved det ejendommelige Forhold, forudsat at man vil ophøje dette Lovforslag til Lov, at Byernes, men ikke Landbrugernes Husassistenter bliver omfattet af Forslaget, og at Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 1921 kun kommer til at gælde for Byernes Husassistenter i det Omfang, den ikke kommer i Strid med de nye Lovregler. Endvidere omfatter Loven de af Sømandsloven Nr. 181 af 1. Maj 1923 omfattede Beskæftigelsesforhold, forudsat at de ikke som regulerede gennem kollektive Aftaler falder uden for Loven. Det samme gælder f. Eks. ogsaa Kommissionsloven, hvor Reglerne om Forholdets Ophør ikke stemmer med det her omhandlede Lovforslags. Der er ikke i Lovforslaget givet særlige Undtagelsesregler for saadanne af andre Love omfattede Forhold, og saafremt Forslaget vedtages som Lov, vil det saaledes blive dettes Regler, der i Tilfælde af Uoverensstemmelse maa blive gældende, som Følge af den almindelige Regel om senere Loves ændrende Virkning.

Som Følge af Bestemmelserne om, at det af kollektive Arbejdsoverenskomster

regulerede Omraade ikke omfattes af Loven, vil man komme til ejendommelige Forhold inden for forskellige Fag, thi medens det nu er saaledes, at i Fag, hvor der gælder kollektive Overenskomster, anvendes disse Principper i stort Omfang, selv om formelle Aftaler ikke er afsluttet, er dette tilsyneladende ikke muligt efter Lovforslaget. Dernæst skal der efter Forslaget nedsættes et særligt Udvalg, som skal godkende kollektive Overenskomster, der ikke er afsluttet mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund. Det er ikke umiddelbart indlysende, hvad Meningen har været med at skabe et saadant nyt Overenskomstsysteem. Hertil kommer, at det er noget nyt, at et offentligt Organ skal godkende kollektive Aftaler, som Parterne er enige om. Endvidere foreslaas det, at der skal oprettes en skriftlig Kontrakt. Denne Kontrakttvang kendes her i Landet kun i de ganske enkelte Tilfælde, jeg allerede tidligere har nævnt ved Referatet af de Forhandlingerne, der er foregaaet i Arbejdsløshedsraadets Funktionærudvalg.

I øvrigt synes Forslagets Bestemmelser i det store og hele at svare til de for Arbejdsforhold i Almindelighed for Tiden gældende Regler. Derimod er Reglerne om Opsigelsesvarsel paa enkelte Punkter ikke saa gunstige for Medhjælperne som de nuværende i Praxis gældende Regler, som er fastslaaet gennem Domstolene.

Bestemmelsen i Forslagets § 10 om Medhjælpere, der undlader at tiltræde Tjenesten eller uberettiget forlader denne, er afvigende fra de nugældende Regler, idet det for Tiden er fast Praksis, at medens Principaler, der afskediger en Medhjælper for tidligt, dømmes til at betale Løn til Afskedigelsesdagen, dømmes Medhjælperne i tilsvarende Tilfælde i Medfør af Analogien af § 28 og § 31 i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere kun til at betale Halvdelen af Lønnen.

Endvidere indeholder § 13 et Tilbageskridt i Forhold til de nuværende Bestemmelser, idet Medhjælperne i Øjeblikket kan gaa den sidste i Maanedens og forlange Løn til Dato, medens de i Fremtiden kan udsætte sig for at komme til at vente i 48 Timer paa Lønnen og eventuelt maa nøjes med at faa $\frac{1}{20}$ af den forfaldne Løn udbetalt. Jeg ved ikke, hvad Meningen har været med disse Bestemmelser, der jo vil kunne udnyttes til at chikanere Medhjælperne.

§ 15, Stk. 2, i Forslaget indeholder Reglerne om Forsømmelse paa Grund af Barnefødsel. Disse Bestemmelser er af